

(1995)

21 Φεβρουαρίου, 1995

[ΚΟΥΡΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

FARZIN KHOSHROI FATEN SARI,

Εφεσείων

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5982).

Ποινή — Είσοδος στην Κυπριακή Δημοκρατία από μη εγκεκριμένο λιμάνι, κατά παράβαση των άρθρων 2, 3 και 12(1)(5) του περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμου, Κεφ. 105, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 50/88 και των σχετικών διαταγμάτων που εκδόθηκαν βάσει του Νόμου — Επιβολή ποινής φυλάκισης ενός μηνός — Μειώθηκε από το Εφετείο, λόγω εσφαλμένης διαδικασίας που ακολούθησε το πρωτόδικο Δικαστήριο στην επιμέτρηση της ποινής. 5

Ποινή — Επιμέτρηση — Πραγματικά γεγονότα — Διακρίβωση πραγματικών γεγονότων πρωταρχικής σημασίας στην επιμέτρηση της ποινής από το πρωτόδικο Δικαστήριο. 10

Ο κατηγορούμενος είχε εισέλθει παράνομα στην Κύπρο στις 4/2/1995 μέσω του κατεχομένου λιμανιού της Κερύνειας, προερχόμενος από τη Μερσίνα της Τουρκίας. Σε γραπτή κατάθεσή του στην Αστυνομία ανέφερε πως δεν γνώριζε ότι η Κύπρος ήταν διχοτομημένη και η είσοδος από το λιμάνι της Κερύνειας παράνομη. 15

Στο πρωτόδικο Δικαστήριο, για μετρίασμό της ποινής, ανέφερε ότι η Ιρανική Πρεσβεία τον συμβούλευσε να πάρει αμέσως εισιτήριο για αναχώρηση του από την Κύπρο, αφού πρώτα ειδοποιήσει την Αστυνομία, πράγμα που έπραξε. Η εκδοχή της Αστυνομίας ήταν εκ διαμέτρου αντίθετη με την εκδοχή του κατηγορουμένου. 20

Στην απόφαση του, το πρωτόδικο Δικαστήριο, αποδέχθηκε την εκδοχή της Αστυνομίας και δεν αναφέρθηκε στην εκδοχή του εφεσείοντα.

- 5 Το Ανώτατο Δικαστήριο επέτρεψε την έφεση λόγω σοβαρού σφάλματος αρχής στην επιμέτρηση της ποινής που προήλθε από την εσφαλμένη διαδικασία που ακολούθησε το πρωτόδικο Δικαστήριο και μείωσε την επιβληθείσα ποινή φυλάκισης έτσι που ο εφεσίων να ελευθερωθεί αμέσως.

.Η έφεση επιτυγχάνει.

Αναφερόμενη απόφαση:

Βρυώνης v. Αστυνομίας (1986) 2 Α.Α.Δ. 102.

Έφεση εναντίον Καταδίκης και Ποινής.

- 10 Έφεση εναντίον της καταδίκης και της ποινής από τον Farzin Khoshroi Faten Sari ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 8 Φεβρουαρίου, 1995, από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 5076/95) στην κατηγορία της εισόδου στην Κυπριακή Δημοκρατία από μη εγκεκριμένο λιμάνι κατά παράβαση των άρθρων 2, 3 και 12 (1) (5) του περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμου, Κεφ. 105 και καταδικάστηκε από Ιωαννίδη, Α.Ε.Δ. σε ποινή φυλάκισης ενός μηνός.

Ε. Ξενόπουλος με τον Α. Καλογήρου, για τον εφεσεύοντα.

- 20 *Π. Κληρίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους εφεσίβλητους.*

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Την ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει τώρα ο Δικαστής Χρ. Αρτεμίδης.

- 25 **ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.:** Ο εφεσίων κατηγορήθηκε ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας ότι εισήλθε στην Κυπριακή Δημοκρατία από μη εγκεκριμένο λιμάνι, κατά παράβαση των άρθρων 2, 3 και 12(1) (5) του περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμου, Κεφ.105, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 50/88, και των σχετικών διαταγμάτων που έχουν εκδοθεί βάσει του Νόμου.

- 30 Ο εφεσίων παραδέχτηκε ενοχή και στις 8.2.95 το Δικαστήριο, αφού άκουσε τα γεγονότα όπως εκτέθηκαν από τον Εισαγγελέα και τον ίδιο τον κατηγορούμενο, του επέβαλε ποινή φυλάκισης ενός μηνός.

Η έφεση στηρίζεται σε ένα μόνο λόγο, που προκύπτει από τα παρακάτω γεγονότα: Ο Εισαγγελέας εκθέτοντας στο πρωτόδικο Δικαστήριο τις περιστάσεις κάτω από τις οποίες διαπράχθηκε το αδίκημα, ανέφερε πως στις 7.2.95 η ώρα 12.00 το μεσημέρι κλιμάκιο του Τμήματος Αλλοδαπών, που βρισκόταν σε μηχανοκίνητη περιπολία, είδε τον εφεσείοντα να κινείται ύποπτα έξω από τα γραφεία των Ιρανικών Αερογραμμών στη Λευκωσία. Τον προσήγγισαν και του ζήτησαν το διαβατήριό του, από το οποίο και διαπιστώθηκε πως είχε εισέλθει παράνομα στην Κύπρο στις 4.2.95 μέσω του κατεχόμενου λιμανιού της Κερύνειας, προερχόμενος από τη Μερσίνα της Τουρκίας. Ο εφεσείων συνελήφθη και οδηγήθηκε στον αστυνομικό σταθμό, όπου παραδέχτηκε ενοχή σε σχετική κατηγορία, αναφέροντας στην γραπτή του κατάθεση πως δε γνώριζε ότι η Κύπρος ήταν διχοτομημένη και η είσοδος από το λιμάνι της Κερύνειας παράνομη. Είπε παραπέρα πως μόλις διαπίστωσε το γεγονός αυτό επικοινωνήσε με την αστυνομία με σκοπό να εξηγήσει τη θέση του.

Στο πρωτόδικο Δικαστήριο, για μετρίασμό της ποινής του, ανέφερε πως μόλις πληροφορήθηκε ότι η είσοδος του στην Κύπρο ήταν παράνομη, πήγε αμέσως στην Ιρανική Πρεσβεία, όπου του επιβεβαιώθηκε το γεγονός τούτο. Τον συμβούλευσαν να πάρει αμέσως εισιτήριο για να φύγει από την Κύπρο, αφού όμως πληροφορήσει πρώτα την Αστυνομία. Έτσι και έπραξε. Πήγε στις Ιρανικές αερογραμμές, αγόρασε το εισιτήριο, και από εκεί ειδοποιήθηκε τηλεφωνικώς η Αστυνομία, η οποία και έφθασε εκεί, όπου την περίμενε.

Διαπιστώνεται αμέσως πως η εκδοχή της αστυνομίας, όπως προβλήθηκε στο πρωτόδικο Δικαστήριο, αναφορικά με τα γεγονότα που αφορούσαν στη σύλληψη του εφεσείοντα, ήταν διαμετρικά αντίθετη με αυτή του τελευταίου. Η διακρίβωση των αληθινών γεγονότων, έχοντας υπόψη τις δύο εκδοχές, αναμφιβόλως ήταν πρωταρχικής σημασίας στην επιμέτρηση της ποινής από το πρωτόδικο Δικαστήριο. Το ίδιο μάλιστα ρώτησε τον εισαγγελέα αν η αστυνομία ειδοποιήθηκε κάτω από τις περιστάσεις που ανέφερε ο εφεσείοντας. Ο εισαγγελέας δεν ήταν σε θέση να δώσει απάντηση στο Δικαστήριο. Είπε μόνον πως στο φάκελο της υπόθεσης δεν αναφερόταν τίποτε το σχετικό.

Παρεμβαίνοντας ο εφεσείοντας, μετά την απάντηση του εισαγγελέα, επέμεινε πως ο ίδιος ειδοποίησε την Αστυνομία να μεταβεί στο γραφείο των Ιρανικών Αερογραμμών, όπου βρισκόταν και την περίμενε.

Στην απόφασή του για την ποινή το πρωτόδικο Δικαστήριο θεωρεί ως ορθά τα γεγονότα που εκτέθηκαν από τον εισαγγελέα. Δεν αναφέρεται, στην ουσία αγνοεί, την εκδοχή του εφεσείοντα.

5 Ο δικηγόρος της εφεσίβλητης, πολύ ορθά, δέχθηκε πως όντως έτσι έχουν τα πράγματα.

10 Με αυτά τα δεδομένα, κρίνουμε πως το πρωτόδικο Δικαστήριο δε λειτούργησε ορθά στη διαδικασία που ακολούθησε για την επιμέτρηση της ποινής. Η διακρίβωση του ισχυρισμού του εφεσείοντα θα είχε οπωσδήποτε σοβαρή επίπτωση στο είδος και ύψος της ποινής του. Το Δικαστήριο δεν έκλινε καν υπέρ της αλήθειας της εκδοχής του εφεσείοντα, ώστε να θεωρήσει περιττή οποιαδήποτε παραπέρα έρευνα γι' αυτήν. (*Γεώργιος Βρώνης v. Αστυνομίας* (1986) 2 Α.Α.Δ. 102).

15 Έχουμε, κατά συνέπεια, τη γνώμη πως η έφεση πρέπει να γίνει αποδεκτή, γιατί στην επιμέτρηση της ποινής παρατηρούμε σοβαρό σφάλμα αρχής.

Η ποινή φυλάκισης μειώνεται έτσι που ο εφεσείων να ελευθερωθεί αμέσως.

20 *Η έφεση επιτρέπεται και η ποινή μειώνεται έτσι που ο εφεσείων να ελευθερωθεί αμέσως.*